

af dokumenter, hvis dokumenternes karakter, antallet af dokumenter eller deres form med afgørende vægt taler herimod.

I overensstemmelse med, hvad der må antages at være gældende ret efter § 10, stk. 4, i den gældende lov, indeholder den foreslåede bestemmelse kun hjemmel til at nægte udlevering af afskrift eller fotokopi af dokumenter, som parten har ret til aktindsigt i, hvis der konkret foreligger tungtvæjende grunde, der taler imod. En part vil således kun helt undtagelsesvis kunne nægtes aktindsigt i form af udlevering af afskrift eller fotokopi.

Med hensyn til afslag på grund af *dokumenternes karakter* tager bestemmelsen navnlig sigte på tilfælde, hvor der har vist sig risiko for, at kopier af de pågældende dokumenter kan blive udnyttet på retsstridig måde.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 8, stk. 1, med yderligere henvisninger, omfatter lovens dokumentbegreb ikke blot egentlige skriftstykker, men også andre aktstykker som f.eks. fotografier, billeder, kort, rids og lignende. Også andet materiale som f.eks. prøver, modeller, lydbånd, film og lignende, der indgår i grundlaget for en sags afgørelse og arkiveres sammen med sagens akter, omfattes af lovens dokumentbegreb og er genstand for aktindsigt. Bestemmelsen om *dokumenternes form* tager særlig sigte på tilfælde, hvor det ikke ville være muligt eller dog forbundet med betydelige vanskeligheder eller omkostninger at fremstille kopi af sådanne aktstykker.

Efter § 2, 1. pkt., i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 453 af 10. november 1970 om betaling for afskrifter og fotokopier, der udleveres i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen, kan der ikke opkræves betaling for det første eksemplar af en afskrift eller fotokopi af et dokument, der udleveres til en part i den pågældende sag. Offentlighedsudvalget har indstillet, at denne ordning videreføres (betænkningen side 334, jfr. side 343). Justitsministeriet kan tiltræde dette. Det foreslås derfor i stk. 3, 3. pkt., at justitsministeren fastsætter regler om betaling for afskrifter og kopier.

Bestemmelserne i *stk. 4* svarer til, hvad der må antages at gælde efter den gældende lovs § 8, stk. 1, jfr. § 11.

Bestemmelsens 1. pkt. svarer til med § 17, stk. 2, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, og der kan derfor med hensyn hertil i det hele henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Hvis der under en sags behandling træffes afgørelse om et aktindsigtsspørgsmål, og denne afgørelse påklages særskilt, bør behandlingen af den un-

derliggende sag i almindelighed sættes i bero, indtil der foreligger en endelig afklaring af partens ret til aktindsigt. I overensstemmelse hermed fastsættes det i 2. pkt., at bestemmelsen i lovforslagets § 9 gælder tilsvarende.

Bestemmelsen i *stk. 5* svarer til den gældende lovs § 8, stk. 1, sidste led, og til § 17, stk. 3, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, og der kan derfor herom i det hele henvises til bemærkningerne til den nævnte bestemmelse.

Til § 16

Bestemmelsen giver mulighed for at tillægge en parts begæring om aktindsigt, der fremsættes, efter at afgørelsen er meddelt, men inden klagefristens udløb, opsættende virkning for klagefristen. Bestemmelsen må bl.a. ses i sammenhæng med lovforslagets § 24, stk. 2, hvorefter en efterfølgende begæring om begrundelse for en afgørelse automatisk har opsættende virkning for klagefristen.

Fremsættelsen af en efterfølgende begæring om aktindsigt kan – ligesom en begæring om begrundelse – være motiveret i et ønske fra partens side om at få et bedre grundlag for sin vurdering af mulighederne for at opnå en ændring af den trufne afgørelse gennem udnyttelse af en foreliggende rekursadgang. For så vidt kunne noget tale for også at gøre suspensionen efter § 16 obligatorisk. Suspension af klagefristen ville dog kun være velgrundet i de tilfælde, hvor den efterfølgende begæring om aktindsigt kunne føre til, at parten blev gjort bekendt med dokumenter, der indeholdt væsentligt nyt i forhold til, hvad han i forvejen var bekendt med. En gennemførelse af bestemmelserne i det foreliggende lovforslags kapitel 4 om partshøring vil formentlig medføre, at sådanne tilfælde vil være forholdsvis sjældent forekommende. Der bør derfor efter justitsministeriets opfattelse ikke gennemføres en ubetinget regel om suspension af klagefristen på dette område, men i stedet hjemles vedkommende myndighed adgang til, hvor særlige grunde taler derfor, at tillægge fremsættelsen af en efterfølgende begæring om aktindsigt sådan virkning. Dette vil navnlig kunne komme på tale, i det omfang parten ikke tidligere har fået aktindsigt, og der er medgået nogen tid til behandlingen af den efterfølgende begæring herom.

Til § 17

Ifølge lovforslagets § 7, stk. 3, gælder lovens kapitel 3 om partens aktindsigt som udgangspunkt ikke for sager om strafferetlig forfølgning af lov-